

1. { Szere - tet, ki te-rem-tet-tél, Képmá-sod-ra formál - tál;
 { Szere - tet, ki fel-e - mel-tél, S engem bűnöst megtar - tál:

Szere - tet, ó! hadd le - gyek Mindö - rök-ké a ti - ed!

2. Szeretet, te kiválasztál, / Üdvre hívtál engemet; / Szeretet, míg földön jártál, / Felöltötted testemet: / Szeretet...

3. Szeretet, te kint szenvedtél, / S keresztfádon meghaltál; / Szeretet, te értem küzdted, / Üdvösséget te adtál: / Szeretet...

4. Szeretet, te igazság vagy, / Áldás, erő s hatalom; / Szeretet, te irgalmaddal / Üdvösség vagy s oltalom: / Szeretet...

5. Szeretet, te lelkem, testem / Szent igádhoz kötötted; / Szeretet, hogy üdvöt nyerjek / Szívem terhét felvetted: / Szeretet...

6. Szeretet, te vigyáztál rám, / Mindig óvtad szívemet; / Szeretet, te megváltottál, / Védelmeztél engemet: / Szeretet...

7. Szeretet, ki föld porából / Felkeltesz majd engemet; / Szeretet, ha harsona szól, / Üdvözited hívedet: / Szeretet...

Scheffler Johann, 1657. (1624—1677.)